

«...Κι όμως, σκέφτεται ο Λούκα, υπάρχουν στιγμές που το να συμπεριφέρεσαι σαν ήρωας είναι το ίδιο πράγμα με το να συμπεριφέρεσαι σαν άνθρωπος. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν αυτήν την ευκαιρία. Εκείνος, όμως, την είχε και την έχασε μέσα από τα χέρια του...»

Όπως σε πολλά παραμύθια μικρών παιδιών, υπάρχουν διάφοροι ήρωες οι οποίοι σώζουν τις ζωές των ανθρώπων, έτσι κι ανάμεσά μας υπάρχουν και ήρωες στην πραγματική ζωή. Μπορεί να μην έχουν υπερφυσικές δυνάμεις, όμως με τον τρόπο τους σώζουν ζωές ανθρώπων, οι οποίοι δεν έχουν τα αναγκαία. Όπως σκέφτηκε και ο Λούκα, δηλαδή, το να συμπεριφέρεσαι σαν ήρωας δε διαφέρει από το να συμπεριφέρεσαι ως άνθρωπος. Είναι λίγοι όμως οι άνθρωποι οι οποίοι θα θελήσουν να βοηθήσουν με κάθε τρόπο έναν άστεγο ή έναν άρρωστο. Αυτοί οι λιγοστοί άνθρωποι με λίγα χρήματα, τρόφιμα, ρούχα, στέγη ή φάρμακα βοηθούν ανθρώπους που δεν μπορούν να τα έχουν λόγω έλλειψης χρημάτων. Αυτοί οι άνθρωποι μέσα στα μάτια των αβοήθητων φαίνονται ήρωες, οι δικοί τους ήρωες που τους βοήθησαν να ζήσουν. Αυτοί οι εθελοντές δεν ξεχωρίζουν τους ανθρώπους ανάλογα με το χρώμα ή τη φυλή, γι' αυτούς όλοι μας είμαστε ίσοι, χωρίς κάποιος να δικαιούται κάτι περισσότερο από τον άλλον.

«...Δεν είναι ελεημοσύνη αλλά μια πράξη πραγματικής φροντίδας από ένα ανθρώπινο πλάσμα προς ένα άλλο...»

Πολλοί άνθρωποι έχουν την ανάγκη να νιώσουν ότι κάποιος θα τους δώσει αγάπη και φροντίδα, πραγματική όμως, μέσα από την καρδιά του. Οι άνθρωποι της κατώτερης κοινωνικής τάξης, που πολλές φορές είναι άστεγοι, ειδικά τα τελευταία χρόνια, βιώνουν το μίσος και νιώθουν πολύ άσχημα σε σχέση με τους υπόλοιπους. Αυτό συμβαίνει, διότι κάποιος μειώνει τους φτωχούς και πολλές φορές κάνουν διάφορες βίαιες πράξεις εναντίον των αστέγων. Ξεχωρίζουν τους ανθρώπους ανάλογα με το χρώμα τους και τη φυλή, με αποτέλεσμα οι άστεγοι να βιώνουν μίσος, απομόνωση και μοναξιά. Οι άστεγοι έχουν την ανάγκη να πάρουν αγάπη από άλλους ανθρώπους και περισσότερη φροντίδα, αγαθά τα οποία αν και είναι τόσο εύκολα και όμορφα, σπάνια τα παίρνουν οι φτωχοί από τους υπόλοιπους ανθρώπους. Λίγοι είναι εκείνοι που θα νοιαστούν για τον συνάνθρωπό τους και θα τον φροντίσουν έστω και λίγο. Το ιδανικό θα ήταν να υπήρχαν περισσότεροι τέτοιοι άνθρωποι, ώστε να μην υπάρχει μίσος και εχθρότητα ανάμεσα στους ανθρώπους.

«...Ηρεμία, άνεση; Ναι αλλά και εγωισμός. Ο εγωισμός του ανθρώπου που ζει μέσα στην άγνοια, σε μια όαση στη μέση της ερήμου ή σε ένα ευλογημένο νησί ανάμεσα στα κύματα μιας φουρτουνιασμένης θάλασσας. Μα ποια είναι η πραγματική ζωή; Αυτή ή

μήπως εκείνη που πολλοί, μα πάρα πολλοί άνθρωποι ζουν εκεί έξω, εκτεθειμένοι στην πείνα, στο κρύο, στη βία; Εκτεθειμένοι στον πόνο – μα ίσως, υποθέτει ο Λούκα, και στην ευτυχία. Έναν πόνο που κάποιος σαν κι αυτόν ούτε καν μπορεί να φανταστεί...»

Εμάς τους ανθρώπους, συμπεριλαμβάνοντας και τον εαυτό μου, μας κυριεύει ο εγωισμός. Εγωισμός σε σημείο να μη βλέπουμε τον κόσμο που πονάει και ζει στους δρόμους. Προτιμάμε να βλέπουμε τα ευχάριστα πράγματα που μας περιτριγυρίζουν. Εάν, όμως, περάσουμε αυτή τη νοητή γραμμή που χωρίζει τα όμορφα πράγματα που ζούμε και βρεθούμε στα άσχημα, βιώνοντας αυτόν τον πόνο που ζουν καθημερινά εκατομμύρια συνάνθρωποί μας, τότε και μόνο τότε θα ευαισθητοποιηθούμε και θα δράσουμε, βοηθώντας όσους έχουν ανάγκη τη βοήθειά μας. Μπορεί να μην ζούμε τώρα αυτό τον πόνο, ίσως όμως κάποτε να τον ζήσουμε και τότε θα πικραθούμε κι εμείς, βιώνοντας ότι και οι άστεγοι από τους συνανθρώπους τους. Πολλοί άνθρωποι, ενώ έχουν όλα τα αναγκαία και πολύ περισσότερα, συνηθίζουν να ζητούν ακόμα περισσότερα, πιστεύοντας ότι ζουν μέσα σε ένα χάος που μόνο ευτυχία δεν τους προσφέρει στη ζωή τους. Δεν γνωρίζουν τις δυσκολίες που περνούν οι φτωχοί άνθρωποι. Εάν ήξεραν, δε θα ζητούσαν περισσότερα και θα ήταν ευτυχισμένοι, βοηθώντας όπως μπορούν και τους φτωχούς. Υπάρχει τόση φτώχεια γύρω μας, που όμως στους περισσότερους δεν αξίζει. Οι άνθρωποι έχουν πολύ εγωισμό, κοιτούν το συμφέρον τους και όχι τι συμβαίνει γύρω τους, προκειμένου να βοηθήσουν, ώστε να μην ζουν τόσο άσχημα εκατομμύρια συνάνθρωποι γύρω μας. Λίγοι είναι εκείνοι που βοηθούν και σε μικρό βαθμό, όμως ακόμη λιγότεροι είναι εκείνοι που θα βοηθήσουν δίνοντας αγάπη και στοργή σε έναν άστεγο, όπως έκανε και ο πρωταγωνιστής του βιβλίου, ο Λούκα.

Όλια Κάτσουλα